

FOTO: IVO GOLDBACH

INFORMACE

Všechny potřebné informace o městě, jeho okolí i možností turistických nebo kulturních akcí vám poskytnou dvě hlavní informační centra. Nejvyhledávanější je vrchlabské Městské informační centrum, které najdete v Krkonošské ulici (telefon: 499 422 136, fax: 499 421 121, e-mail: vrchlabi@pvt.net.cz). Další důležité in-

formace je možné získat přímo u lidí ze Správy Krkonošského parku na Náměstí míru (telefon: 499 456 761, fax: 499 421 474). Hodně kontaktů a informací poskytují také některé internetové stránky, jako například:

www.vrchlabi.cz
www.e-vrchlabi.cz
www.muvrchlabi.cz

Magazín IN spolupracuje
s Českou centrálou cestovního ruchu

→ vyhlídkový let nad městem a Krkonošemi, který nabízejí na vrchlabském letišti. V létě se tu pořádají mezinárodní závody ve větroňovém létání. Kdo chce, může se dokonce přihlásit do letecké školy.

Vděčné jsou procházky po kopcích nad městem. Je možné dojít např. na Strážné nebo k Benecku. V zimě jsou všude běžecké stopy a neprohání se tu tolik lidí jako na hlavních krkonošských hřebenech.

V létě se můžete toulat pěšky, po solidně značených turistických i cyklistických cestách. Okolí můžete poznat i v sedle koně. Například na Kněžické chalupě, leží na stráních a pastvinách nad městem, a v rekreačním centru Benecko se můžete ubytovat a pronajmout si koně

Opravdovou sportovní lahůdkou je řeka Labe. Ta těsně nad městem a v jednom místě přímo v centru města nabízí neopakovatelný zážitek, který

ale mohou okusit jen zdatní vodáci. V jarních měsících, kdy taje sníh, teče korytem hodně vody a na tuhle chvíli vodáci čekají. Mezi Špindlerovým Mlýnem a Vrchlabím jsou místa nazývaná Labská soutěska nebo Esíčko, která patří mezi nejtěžší partie na českých řekách. Na přelomu jara a léta se tady dokonce jezdí závody započítávané do světového poháru. Přímo ve městě je tzv. Vrchlabská soutěska, kam se i ti nejzkušenější pouštějí s malou dušičkou. A většinou ještě pouze na raftech.

Řeka je pro město velmi důležitá. Je sevřená v mohutné regulaci a v trubkách části městského vodovodu dokonce proudí voda z řeky. A právě Labe dalo městu jméno. Když člověk v obchodě vyslechne rozhovor německých turistů, většinou město neřeknou Vrchlabí, ale prostě německy: Hohen Elbe, tedy horní Labe.

JOSEF ALBRECHT

Z Vrchlabí po Bucharově

V optimálním složení všech kombinací pohybu na lyžích jsou Krkonoše vzorem pro jiné oblasti. Daň se v nejvyšších českých horách platí v podobě přelidněných nejoblíbenějších úseků a v častých omezeních vyplývajících z lavinového nebezpečí v nejkrásnějších krkonošských údolích. Chceme-li mít startem i cílem dnešního tipu Vrchlabí, nabízí se okruh kolem Labe, jehož jádrem je nejpohodlnější úsek Bucharovy cesty. Ta je pojmenována po Janu Bucharovi, rodákovi z Mříčné u Jilemnice, propagátoru české turistiky a lyžování v Krkonoších. Jeho cesta vede z Jilemnice k pramenům Labe a my si z ní vybereme úsek od Žalého na křižovatku za Černou skálou. Ačkoliv o Krkonoších obecně platí, že v nich je „chata na chatě“, o naší dnešní trase to lze říci zejména v první polovině jen omezeně. Záložní svačinu mohou jen doporučit.

Z Vrchlabí se vydáme po žluté značce severozápadním směrem k horám. Míjíme opravenou kapli sv. Anny a procházíme Kněžicemi s předčasnou možností občerstvení a turistickou jízdárnou. Od rozcestí na Křižovkách nás čeká strmý výstup k Bucharově červeně značené cestě a s ní na Přední Žalý (1019 m). Kamenná rozhledna z předminulého století umožňuje výjimečný kruhový rozhled. Následuje příjemná hřebenevátie k Rovince, výstup na Šerín

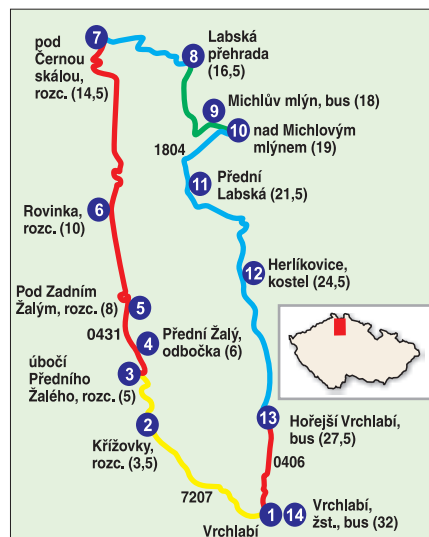
(1027 m), pozvolný sjezd a mírné stoupání na Černou skálu (1039 m) a náročnější sjezd na nejbližší křižovatku. Tady Bucharovu cestu opustíme vpravo po modré k vodní nádrži Labská. Za ní se dáme po zelené při Labi vpravo a dojedeme po proudu k Michlovu mlýnu. U něj se otočíme k Labi zády a proti proudu Dřevařského potoka vystoupáme ke křižovatce nad ním. Zde zvolíme doprava modrou a zvolna se blížíme „zalıdněným“ úsekem k cíli.

V Přední Labské máme dřevěnou zvoničku a za ní dojedeme k Herlíkovickým štolám, vážíme se k dobývání železné rudy. Dnes slouží vzácným druhům netopýřů jako zimoviště. Herlíkovice jsou vhodným místem k občerstvení před závěrečným finišem do cíle. Modrá značka končí v Hořejším Vrchlabí, z něhož je nutné po červené dojít souvislým osídlením do Vrchlabí ke stanici vlaku a autobusu nebo k „odloženému“ autu. Můžeme doporučit i zkrácenou „rodinnou“ variantu: Na Rovince (10 km) se dáme vpravo po žluté a přes Bártlovu lávku se vrátíme na naši trasu u kapličky v Přední Labské (12,5) a dojdeme-li po ní až do Vrchlabí, máme v nohách 23 km.

JAN STRÁSKÝ

Autor je místopředseda Klubu českých turistů, bývalý ministr a premiér

Mapa: Krkonoše, 1:50 000, edice KČT č. 22

TRASA:

1. Vrchlabí – po žluté 7207: 2. Křižovky, rozcestí (3,5) – 3. úbočí Předního Žalého, rozcestí (5) – po červené 0431: 4. Přední Žalý, odbočka (6) – 5. Pod Zadním Žalým, rozcestí (8) – 6. Rovinka, rozcestí (10) – 7. pod Černou skálou, rozcestí (14,5) – po modré 1805: 8. Labská přehrada (16,5) – po zelené 4207: 9. Michlův mlýn, bus (18) – 10. nad Michlovým mlýnem (19) – po modré 1804: 11. Přední Labská (21,5) – 12. Herlíkovice, kostel (24,5) – 13. Hořejší Vrchlabí, bus (27,5) – po červené 0406: 14. Vrchlabí, kostel (30) – 15. Vrchlabí, žst., bus (32)